

Anlarsın

– gölge06 · 20 Mayıs 2016

yaşamak dediğin nedir ki, beşik ile tabut arası bir kalp çarpıntısı

bazen buğulu bir camın arkasında kalır hayat
ölümle yaşam arasındaki o ince çizgi silinir
kurşun işlemez gövdene
ateş yakmaz tenini
uçurumun derinliğini, uçuruma düşmeden bilirsin

büyük balığın küçüğü yuttuğu bu karanlık denizde
kabul görmez duaların
dileklerin ağır gelir, uğur böceğinin kanatlarına
bir bulut olup yağamayın ca...
yağmurun ne kadar çaresiz olduğunu anlarsın

topraktan gelinip toprağa gidilen bu yolculukta
çevrendeki sürüye rağmen...
aslında yapayalnız olduğunu görürsün

o berrak su gibi gördüğün yüzler, çamurlaşır
paha biçilmez tablo gibi en yükseğe astığın ucuzlaşır
fırlatıp parçalamak istersin her şeyi
öfkeyle yumruğunu sıkıp, dişlerin le dudaklarını kanatır sını
ağlarsın...
ağlarsın...
ağlatmanın değil, asıl maharetin güldürmek olduğunu anlarsın

pırıl pırıl gülücüklerini, puşt gecelerde kaybedersin
en çok sevdiğin, en zayıf yerinde vurur
canımdan can dediğin, canından can alır
sessiz çığlıklarını en yakının bile duymaz
dostluğun; aslında koca bir yalan olduğunu anlarsın

bir çocuğun gülen gözlerinde bir annenin çırpınışını görürsün
sevilmenin değil... sevmenin ölümsüz olduğunu
ölüm gerçeğinin yanında, yaşamın koca bir yalan olduğunu anlarsın

küçük bir rüzgarla bütün kapılar yüzüne kapanır
gitmez sandığın bir sabah çeker gider
el olur ellerin olur
aşk denilince susar kalırsın

bir gün; hiç umulmadık bir yerde, bir anıya takılır gözlerin
aşk için neden yorgan yakıldığını
işte o gün anlarsın